

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

blikket ikke beskæftiger Arbejdsdrengene ved Statsbanerne, og at det sikkert vil vise sig vanskeligt at faa saadanne, der kun kan regne med Beskæftigelse nogle Timer et Par Gange om Dagen, samt den Betænkelighed, der allerede er anført over for Hovedrevisoratet, at Kontrollen over for saadanne Drengene navnlig i disse Tider, hvor der skal passes særlig paa Materiel, ikke kan udføres, i hvert Fald næppe uden Antagelse af yderligere Arbejdskraft.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby rejste her i Salen et Spørgsmaal, som allerede har været behandlet under et Samraad i Folketingets Finansudvalg, nemlig Spørgsmaalet om Udgangstiden for Landpostbudene fra Sorø. Det ærede Medlem spurgte paa ny, om der ikke var Mulighed for, at den Post, som kommer ind til Stationen i Sorø Kl. 9 om Formiddagen, udbringes samme Dag. Det ærede Medlem nævnte samtidig, at han var bekendt med, at den største Del af Posten kommer østfra, men vilde dog mene, at de, der faar Post vestfra, og det er der efter det ærede Medlems Udsagn, mange der gør, har Krav paa, at den udbringes samme Dag.

Jeg kan i det store og hele henvise til den Redegørelse, jeg fremsatte i Finansudvalget, og kan bekræfte, at det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at den vestfra kommende Post, der indkommer til Sorø Kl. 9,01, ikke udbringes samme Dag de Steder, hvor der kun er Omdeling een Gang daglig, idet Landpostbudene udgaar Kl. 8. Før Krigen indgik Morgenposten vestfra til Sorø Kl. 7,18 og kunde med Rutebil sendes til Ørnstrup og udbringes derfra til Adressaten tidligt paa Dagen. Som Følge af, at der ikke sejles over Storebælt om Natten, indkommer Posten fra Fyn og Jylland nu først Kl. 9, og da Postkontoret er beliggende ca. 2 km fra Banegaarden, vilde Landpostbudenes Udgang, hvis de skulde afvente Posten vestfra, tidligst kunne sættes til Kl. 9,30, altsaa 1½ Time senere end nu.

Hvis Forholdet nu var det, at det var meget betydelige Mængder Post, der kom vestfra, maatte man jo naturligvis nøje overveje, om det kunde forsvares at forsinke Postudgangen med mindst 1½ Time, idet man jo, som det ærede Medlem ved, maa regne med yderligere meget store Forsinkelser for Posten vestfra. Forholdet er imidlertid det, at den daglige Postmængde med det nævnte Tog udgør 4—5 Dagblade og ikke over ca. 25 Breve, medens der med den østfra kommende Post er ca. 200—225 Breve og ca. 50 Dagblade. Jeg tror, det

maa erkendes, at det vilde være ganske urimeligt at lade saa store Mængder Post forsinke meget betydeligt af Hensyn til den forholdsvis beskedne Post, der kommer vestfra.

Det ærede Medlem Hr. Erik Appel kritiserede, at der paa Postkasserne ved Postkontorerne staar, at de tømmes 10 Minutter før hvert Togs normale Afgang, men at der intet staar om, naar denne normale Afgang finder Sted, og henstillede til mig at gennemføre, at det fremtidig angives, naar Posttogenes Afgang finder Sted baade paa Søndage og paa Helligdage.

Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet har meddelt mig, at det skyldes rent praktiske Forhold, naar man ikke forsyner de paa Perroner eller andetsteds ved Jernbanestationer anbragte Brevkasser med Angivelse af, naar det postførende Togs Afgang finder Sted. Forholdet er nemlig det, at Køreplanen ret hyppigt skifter, og det er forbundet med baade Tid og Bekostning at ommale et saa stort Antal Skilte til de paagældende Brevkasser. Da disse er anbragt paa eller befinder sig ved en Jernbanestation, hvor der normalt er en let tilgængelig Opslagskøreplan eller en Tavle med Togtider, volder det næppe større Ulejlighed eller Besvær for Publikum at skaffe sig Oplysninger om Posttogenes Afgangstider.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) rettede forskellige Henvendelser til mig. Den første drejede sig om Projekt til Anlæg af en Færdselsdæmning fra Vester Vedsted til Manø. Som det ærede Medlem selv nævnte, er Sagen i Øjeblikket til Under søgelse i Landvindingsudvalget, og for Ministeriet for offentlige Arbejder faar Sagen tilbage fra Landbrugsministeriet, kan vi ikke tage Stilling til den. Jeg kan dog sige til det ærede Medlem, at Projektet naturligvis vil blive underkastet en indgaaende Overvejelse ogsaa med Henblik paa Beskæftigelsessituationen, men mere kan jeg, som det sikkert vil forstaas, ikke udtale i Øjeblikket.

Det ærede Medlem rejste paa ny Spørgsmaalet om Forhøjelse af Havdiget paa Manø. Som jeg udtalte i Fjor under første Behandling af Finansloven for 1941—42, forelaa der ikke i tekniske Grunde tilstrækkelig Motivering til at foretage den ønskede Forstærkning af Diget, men jeg har dog siden ladet nærmere undersøge, om der af beskæftigelsesmæssige Grunde kunde være Anledning til at bringe Forstærkningen til Udførelse. I en herefter i Maj Maaned i Aar af Vandbygningsdirektøren afgiven Ud-